

[H. C. Toft.]

beskatningen til næste år og at gennemføre en midlertidig ordning for 1961-62. Det er sagt fra De samvirkende Sognerådsforeninger i Danmark, og der er givet tilslutning af Amtsrådsforeningen i Danmark til, at det er uforsvarligt at gennemføre et for kommunerne så omfattende lovkompleks med virkning for det kommende år på et så sent tidspunkt. Vi har i dag den 15. februar, og på denne dato skal kommunerne lægge sidste hånd på deres budget, idet de skal have budgettet til anden behandling. De kan endnu ikke i dag vide, om de bliver pålagt bidrag til amtskommunen, ej heller størrelsen heraf, og de har heller ikke nogen rettesnor i tidligere bidrag fra kommunerne til amtet. De ved ikke, om de får en egenudgift til folkepension m. m., om de får indtægt af forlystelserne, om ejendomsskylden bliver fikseret, og de kan ikke tage stilling til ligningsforholdet. Det er en urimelighed, som også alle andre kommunale organisationer har påpeget.

Alle disse forhold gav jeg udtryk for ved første behandling. Jeg sagde, at det var en hensynsløshed over for kommunerne, og bebrejdede regeringen dette, thi denne er alene ansvarlig for, at forslagene om ejendomsskatterne er fremkommet så sent. Allerede sidste år i april fremlagde vi vore tanker i vort forslag til folketingsbeslutning vedrørende ejendomsbeskatningen, og regeringen Kampmann gav gennem den daværende indenrigsminister udtryk for, at man ville komme med forslag om omlægning af ejendomsbeskatningen. Men 10 måneder forløb, inden man fremkom med forslag, på et tidspunkt, hvor en hovedkulds behandling, en hovedkulds gennemførelse, var nødvendig, hvis lovene skulle have virkning fra 1. april i år. Vi må bebrejde regeringen, at den var så sent på færde; det er en urimelig adfærd over for de kommunale råd. Under disse omstændigheder rejste vi i udvalget det spørgsmål til regeringspartierne, om de ikke ville medvirke til en midlertidig ordning for det kommende år, så at der blev lejlighed til og mulighed for en ordentlig gennemarbejdelse af hele ejendomsskatteproblemet, altså helt på linje med de synspunkter, der er ført frem af de kommunale organisationer.

Regeringen afviste os: det kunne der ikke

være tale om. Den højtærede indenrigsminister kan i dag måske fremhæve, at de kommunale råd allerede ved forslagernes fremsættelse kunne disponere efter dem, for det var jo en flertalsregering, der stod bag forslagene. Her må man erindre om, at regeringen gav udtryk for, at de fremsatte forslag var til forhandling med oppositionen, og vi i oppositionen, som alle andre, kunne ikke vide andet, end at regeringen også ville vise imødekommenhed over for vore synspunkter; men det var afvisning på, tror jeg, alle områder på et enkelt nær, samtidig med at man på anden måde er gået længere væk fra oppositionens synspunkter. Den forhandlingsmulighed, man åbnede os, var lig nul. Vi kunne få lov til at skrive under på regeringsforslagene med ganske enkelte rettelser, der ikke kan siges at være af væsentlig art. Det var det, regeringen bød os; man kunne jo godt have sagt det fra begyndelsen, så havde alle vidst besked for nu allerede snart 4 uger siden. Jeg skal derfor slutte mine bemærkninger herom med at sige, at regeringen øjensynlig blæser de kommunale organisationer en lang march. Vi beklager den måde, de kommunale råd behandles på; ansvaret herfor er alene regeringens.

Hvad er det da, regeringen vil gennemføre nu? I København og købstæderne fastsætter man, at grundskyldpromillen ikke må sættes lavere end sidste år, d. v. s. at det beløb, der pålægges de enkelte ejendomme, stiger betydeligt, idet grundskylden tages af den nye vurdering, der jo har betydet væsentlige stigninger. Udgiften til bolig, udgiften til leje af lejlighed, vil stige betydeligt som følge af en lov gennemført af arbejderpartiet og de radikale. Er det virkelig en socialdemokratisk regerings arbejde at gøre det dyrere at bo? Hvad betyder så al den tale om, at boligudgiften er for høj, og at man skal holde den nede, når socialdemokratiet nu sætter sig på den store boligfordyrelses plads?

Går vi til omegnskommunerne omkring hovedstaden eller til andre omegnskommuner ved de større byer, disse omegnskommuner, hvor man mange steder har grundskyldpromiller på under 10, hvordan vil det da gå dér? Ja, de tvinges jo for det første op til de 10. Her er vi for øvrigt ved det enkelte område, hvor man har lagt